RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 128.636 van 1 maart 2004
in de zaken A. 143.003/VII-31.691
A. 147.700/VII-31.690

In zake : XXX,
verblijvende te 1820 STEENOKKERZEEL,
de Maillelaan 2
Centrum 127 bis

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 22 oktober 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2003 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 juli 2003 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op 17 februari 2004 heeft neergelegd om, zoals zij zelf stelt, bij uiterst dringende noodzakelijkheid op grond van artikel 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voorlopige maatregelen te horen bevelen;

Gelet op de beschikking van 5 november 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4, 14 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de nota van de eerste verwerende partij in het kader van de procedure strekkende tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen;

Gelet op de beschikkingen van 20 februari en 23 februari waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HENDRIX, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel; dat artikel 12 van het bovenvermeld koninklijk besluit bepaalt dat in het belang van een goede rechtsbedeling de kamer die over het verzoek om voorlopige maatregelen uitspraak moet doen deze vordering samen met het verzoek tot schorsing kan behandelen en afdoen; dat deze samenvoeging zich te dezen opdringt; dat niets zich verzet tegen de samenvoeging van de vordering tot voorlopige maatregelen en de gezamenlijke behandeling van de vordering tot schorsing met het beroep tot nietigverklaring;

2. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 20 juni 2003 en verklaarde zich op 3 juli 2003 vluchteling.

2.2. Op 14 juli 2003 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

2.3. Op 25 september 2003 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

"A. Vluchtrelaas

U beweerde de Albanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Diber. Sinds 1990 zou u uw zieke vader, die als lid van de Demokratische Partij (DP) deel uitmaakte van de gemeenteraad alsook voorzitter was van de lokale DP-afdeling, geregeld hebben begeleid bij zijn activiteiten voor de partij. Uw broer XXX zou in 1998 zijn aangesteld als lijfwacht van DP-leider Azern Hajdari. Op 12 september 1998 zou uw broer XXX samen met XXX in Tirana zijn vermoord. Sinds de moord op uw broer, en dit tot een aantal dagen voor de verkiezingen van 24 juni 2001, zou u door onbekenden zijn achtervolgd en in de gaten zijn gehouden. Volgens uw broer XXX , die een aantal jaar bij de Albanese veiligheidsdienst (SHIK) had gewerkt en die ook problemen had gekend met die onbekenden, werd u achtervolgd door leden van de veiligheidsdienst. Sinds begin 1999 zou u eveneens actief geworden zijn binnen de DP. Zo zou u onder meer in Tirana en Diber aan verscheidene protestacties hebben deelgenomen, protesten hebben georganiseerd en vergaderingen hebben bijgewoond. In mei 2001 zou u, met het oog op de parlementsverkiezingen van juni 2001, in Diber hebben deelgenomen aan de verkiezingscampagne van DP-afgevaardigde Sali Shehu. Samen met hem zou u gedurende een maand in verschillende dorpen propaganda gevoerd hebben. Kort voor de verkiezingen zou u, toen u met een vijftal DP-leden op straat liep, door de politie zijn aangevallen. Terwijl drie of vier andere DP-leden zouden zijn opgepakt, zou u erin geslaagd zijn te ontsnappen. U zou zich vervolgens hebben verscholen in de struiken. Na een aantal uur zou u naar Sali Shehu zijn gegaan en hem op de hoogte gebracht hebben van het voorval. Hierop zou Shehu, met een aantal andere DP-leden, naar de politie hebben gebeld om te horen wat er was gebeurd. Na hun telefonische onderhoud zouden uw vrienden zijn vrijgelaten. Na de tweede verkiezingsronde, die eind juni 2001 plaatsvond en die door Shehu gewonnen werden, zou u naar Tirana zijn teruggekeerd. Een aantal dagen na uw terugkeer, en dit tot aan uw vertrek, zou u bij u thuis controles zijn beginnen krijgen van de politie. Zowel 's nachts als overdag zouden ze - zonder hiervoor over de vereiste documenten te beschikken - bij u huiszoekingen hebben verricht. Ze zouden ook nooit de reden van hun controles hebben kenbaar gemaakt. In december 2001 zou op straat door onbekenden zijn aangevallen, geslagen en beledigd, waardoor u het bewustzijn zou hebben verloren. In het ziekenhuis zou u weer bij bewustzijn gekomen zijn. Nadien zou u nog geregeld door onbekenden zijn geprovoceerd en onder druk zijn gezet om uw activiteiten voor de DP stop te zetten. In mei 2003 zou u thuis voor de laatste maal controle hebben gehad van de politie. Eveneens in mei 2003 zou u van een vriend van uw broer die werkzaam was bij de Albanese Informatiedienst, hebben vernomen dat uw naam op een lijst van te arresteren personen stond. Uw broer zijn vriend zou eveneens hebben gezegd dat u en uw broers jullie politieke activiteiten dienden stop te zetten. Nadat u dit nieuws had vernomen, zou u bij uw tante en zus zijn ondergedoken. In de periode dat u ondergedoken was, zou uw familie geen problemen meer hebben gekend. Uit schrik voor uw leven zou u op 20 juni 2003 Albanië hebben verlaten en via Griekenland en Frankrijk naar België zijn gereisd, waar u op 3 juli 2003 een asielaanvraag indiende.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag beschikte u over volgende documenten: een kopie van uw Albanese geboorteakte, dd. 2 september 2002, uitgereikt te Silovë, een kopie van de Albanese geboorteakte van uw broer XXX, dd. 2 september 2002, uitgereikt te Silovë, een kopie van de geboorteakte van uw broer XXX, dd. 21 augustus 2001, een kopie van het diploma van Ingenieur van uw broer XXX, dd. 25 juli 1996, uitgereikt door de universiteit van Tirana, een kopie van een attest van familiesamenstelling, dd. 27 maart 1998, uitgereikt te Tirana, een attest van een attest van familiesamenstelling, dd. 26 december 2001, uitgereikt te Diber, kopies van verschillende (van het internet uitgeprinte) krantenartikels aangaande XXX en twee

videocassettes met beelden van de begrafenis van XXX en B. Cera en van een bijeenkomst van leden van de clan Cera die over XXX praten.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstig kan worden getwijfeld aan uw bewering dat u de broer zou zijn van XXX, de vermoorde lijfwacht van A. Hajdari. Zo beschikte u over enkel uw eigen originele geboorteakte en de originele geboorteakte van uw broer XXX. Voor het overige waren alle door u neergelegde documenten, die moesten aantonen dat u de broer bent van Hajdari zijn vermoorde lijfwacht, van het internet gehaald. Bovendien beweerde u aanvankelijk dat uw originele documenten (onder meer attest van familiesamenstelling) werden ingehouden toen uw broer XXX, die reeds in 2002 in België asiel aanvroeg, werd verhoord op het Commissariaat-generaal (verhoor Commissariaat-generaal p. 8). Nadat u werd geconfronteerd met het feit dat de door uw broer neergelegde documenten eveneens van het internet afkomstig waren, verklaarde u dat uw familie de originele documenten vanuit Albanië had opgestuurd maar dat deze bij de verzending verloren gingen (verhoor Commissariaat-generaal p. 9). Verder moet worden vastgesteld dat aan de door u neergelegde attesten van familiesamenstelling niet de minste bewijskracht kan worden toegekend omwille van de opmerkelijke verschillen tussen beide documenten. Zo blijkt de samenstelling van uw familie (gezin) op beide attesten verschillend te zijn. Op het certificaat dat op 27 maart 1998 in Tirana is uitgereikt, staan enkel de namen van de ouders, van XXX en XXX en uzelf vermeld. K., B., V. en I. staan op dit document niet vermeld. Op het tweede attest dat dateert van 26 december 2001 en dat werd uitgereikt in Diber, staan behalve de ouders en drie broers - waaronder dit keer ook Irfan - ook de drie zussen die op het andere attest ontbreken. Uw eigen naam is echter op dit tweede attest dan weer nergens terug te vinden. U verklaarde deze verschillen door te beweren dat een familiecertificaat de huidige samenstelling van het gezin weergeeft en dat op een familiecertificaat de gezinsleden die gehuwd zijn niet langer vermeld (verhoor Commissariaat-generaal p. 9). Het is echter algemeen geweten dat op een Albanees familiecertificaat de namen vermeld staan van alle kinderen en hun ouders, ongeacht of de kinderen reeds gehuwd zijn. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd bijgevoegd in het administratief dossier, blijkt dat XXX Cera, de zus van XXX, in oktober 1998 door de politie werd aangehouden. U heeft echter noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch in uw vragenlijst van het Commissariaat-generaal, noch tijdens uw verhoor op het Commissariaat-generaal melding gemaakt van een zus die XXX heet, laat staan van haar arrestatie. Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd of u XXX kende, verklaarde u dat het een Albanese vrouw is die u gewoon kende maar geen familie van u is. Bovendien verklaarde u dat zij zichzelf wel (ten onrechte) voorstelde als uw zus en ook in de Albanese media genoemd werd als uw zus (verhoor Commissariaat-generaal p. 38). Daarenboven staat XXX op geen van de twee door u neergelegde familiecertificaten vermeld.

Wat betreft de door u neergelegde krantenartikels, die eveneens van het internet werden gehaald, moet erop gewezen worden dat deze enkel de moord op XXX en Azem Hajdari bevestigen alsook de manier waarop de familie van de moord werd op de hoogte gebracht. Uit deze artikels kan echter geenszins het bestaan van een familieband tussen u en de vermoorde lijfwacht van Hajdari worden afgeleid. Hetzelfde geldt eveneens voor de door u neergelegde foto van XXX. Verder dient nog de aandacht te worden gevestigd op uw gebrekkige kennis over het proces tegen de daders van de moord op XXX en XXX. Zo is het hoogst merkwaardig dat u noch de begindatum, noch de einddatum van het proces kende. Voorts stelde u verkeerdelijk dat het proces direct na de moord begon. (verhoor Commissariaat-generaal p. 2 e.v.) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd bijgevoegd in het administratief dossier, blijkt echter dat het proces tegen de moordenaars van Hajdari pas begonnen is op 3 april 2001, dit wil zeggen ruim twee jaar na de feiten. U was evenmin in staat weer te geven hoeveel daders terechtstonden en u kende slechts van één van hen de naam en de straf die hij kreeg (verhoor Commissariaat-generaal p. 3). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan niet het minste geloof worden gehecht aan uw bewering dat u de broer van XXX, de vermoorde lijfwacht van Azem Hajdari, zou zijn. Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten op duidelijk intentionele wijze te misleiden.

Ten aanzien van de door u aangehaalde problemen, moet erop gewezen worden dat deze niet van die aard zijn te besluiten dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u alsnog zulk een vrees dient te hebben bij een eventuele terugkeer. Wat betreft het feit dat u na de moord op XXX door onbekenden zou zijn geschaduwd, moet worden opgemerkt dat dit een probleem van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en eventueel gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard is. U stelde immers zelf geen weet te hebben van de identiteit van de daders noch van hun motieven. Uw stelling dat het leden van de Albanese geheime dienst (SHIK) waren, is bovendien louter hypothetisch en berust op geen concreet gegeven. Bovendien heeft u, ondanks het feit dat de achtervolgingen tot voor de verkiezingen van juni 2001 bleven voortduren, ten onrechte nagelaten hiertegen klacht in te dienen bij uw eigen autoriteiten. Het incident in Diber waarbij enkele vrienden van de DP door de politie werden opgepakt terwijl u kon ontsnappen, is éénmalig en kan evenmin worden beschouwd als een daad van persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Immers, uw vrienden werden na een telefoontje van Sali Shehu naar de politie zonder meer terug vrijgelaten. Ook uit de politiecontroles die bij u thuis plaatsvonden, kan geenszins worden afgeleid dat u werd vervolgd. U stelde immers zelf dat de politie nooit een reden gaf voor de huiszoekingen. Bovendien bent u, luidens uw verklaringen, nooit meegenomen door de politie, ook al was u soms thuis op het moment van de politiebezoeken, en bent u ook nooit officieel opgeroepen of aangehouden.

De voortdurende provocaties door onbekenden omwille van uw politieke activiteiten moeten dan weer veeleer gezien worden als intimidatiepogingen van politieke tegenstanders en kunnen in casu bezwaarlijk als levens- of vrijheidsbedreigend in de zin van voornoemde Geneefse Conventie aanzien worden. Hierbij moet eveneens nog worden gesteld dat u naar aanleiding van deze incidenten nooit de bescherming van uw eigen (lokale) autoriteiten heeft ingeroepen.

Aangaande het feit dat uw naam op een lijst van te arresteren personen zou vermeld staan, moet tot slot worden vastgesteld dat u dit enkel heeft vernomen van een vriend van uw broer. Bovendien heeft u in uw opeenvolgende verklaringen geen enkel concreet element aangehaald ter ondersteuning van dit gegeven. Het is daarenboven vrij eigenaardig dat de politie reeds voor uw vertrek is gestopt met de controles bij u thuis en ook na uw vlucht op 20 juni 2003 niet meer bij u thuis langskwam, laat staan specifiek naar u kwam zoeken, indien er daadwerkelijk een lijst zou bestaan waarop u als "gezocht persoon" staat vermeld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan bezwaarlijk worden gesteld dat u persoonlijk en systematisch werd geviseerd door de Albanese autoriteiten.

Ten aanzien van uw broer XXX werd een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen.

De overige door u neergelegde documenten, noch de neergelegde videocassettes doen enige afbreuk aan bovenstaande vaststellingen daar ze enkel uw identiteit en uw familieband met XXX kunnen bevestigen en deze feiten op zich nergens worden betwist. Ook de videobeelden van clanleden van Cera en van de begrafenis van Hajdari en zijn lijfwacht zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen, onder meer met betrekking tot uw (vermeende) familieband met de vermoorde B. Cera, kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is.

Bovendien ben ik de mening toegedaan:
dat uw asielaanvraag bedrieglijk is;

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de 5 dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).”.

Dit is de bestreden beslissing;

2.4. Op 12 februari 2004 wordt de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op repatriëring op 17 februari 2004; de verzoekende partij weigert echter die dag te vertrekken.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij kritiek levert op de inhoud van de motivering van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de formele motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kende, aangezien ze deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt; dat de verzoekende partij dan ook geen belang heeft bij het inroepen van een mogelijke schending van de formele motiveringsplicht; dat de toetsing van de formele motivering in beginsel niet de beoordeling van de inhoud van de motieven met zich brengt;

Overwegende dat, zo het middel dusdanig geïnterpreteerd wordt dat de verzoekende partij de materiële motiveringsplicht geschonden acht, zij er niet in slaagt aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en de gevolgtrekkingen die deze daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn; dat een verder onderzoek van het middel de Raad van State zou verplichten de feitelijke toedracht van de asielaanvraag te beoordelen, wat zaak is van de tot beslissen bevoegde overheid; dat de Raad van State, wanneer hij een administratieve beslissing aan de wet toetst, niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen; dat hij enkel onderzoekt of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn; dat in het kader van een marginale toetsing de aangeklaagde onwettigheid slechts dan wordt gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is; dat het middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van het beginsel van de fair play en de tegenspraak; dat deze beginselen, volgens de verzoekende partij, meer inhouden dan het uitnodigen tot innemen van een standpunt, maar

tevens tot de voorlegging van informatie die het standpunt van de verzoekende partij weerlegt;

Overwegende dat verzoeker in het kader van het dringend beroep zijn standpunt naar voor heeft kunnen brengen; dat de bestreden beslissing de motieven weergeeft waarom dit “standpunt” niet werd aanvaard; dat, in het kader van het dringend beroep, geen verplichting bestaat een tegensprekelijk debat te organiseren; dat het middel niet gegrond is;

3.3. Overwegende dat in een derde middel machsafwending wordt ingeroepen; dat de verzoekende partij voorhoudt dat zij niet de kans kreeg te antwoorden op de in de bestreden beslissing ingenomen standpunten en dat de bestreden beslissing enkel “waarheden poneert” zonder bewijsvoering;

Overwegende dat er slechts sprake kan zijn van machtsafwending indien een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar werd verleend bij de wet met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt tot het nastreven van een ander doel, en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing; dat het niet voeren van een tegensprekelijk debat te dezen geen machtsafwending uitmaakt; dat het middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, de eerste als accessorium van het beroep tot nietigverklaring en de tweede als accessorium van de eerste , tegelijk worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. 143.003/VII-31.691 en 147.700/VII-31.690 worden gevoegd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing, de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op een maart tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. SCHWEIGER. **E. BREWAEYS.**